

De revolver in het kastje

THEATER De burenruzie moet in Vlaanderen zowat cultureel erfgoed zijn. Mathijs F. Scheepers bouwt er een intrigerende wraakmonoloog rond.

SKAGEN
Sue me modderfokker Op tournee tot
22/5.
★★★★★

Mathijs F. Scheepers. © Ingeborg Loyens

Wraak is als een veiling: zet de één de toon, dan kan de ander alleen hoger bieden. Voor het personage dat Skagen-acteur Mathijs F. Scheepers in zijn monoloog opvoert, blijft de revanche over als enige oplossing.

Niet alleen moet hij de pesterijen verduren van zijn buurman Mortélmans – zo eentje zit er in elke sterfelijke mens. Rond hetzelfde moment wordt ook zijn zoonkje prematuur geboren, met alle complicaties van dien, een verhaal dat Scheepers zelf meemaakte. Terwijl het eerste nog te verklaren valt volgens de wraaklogica, lijken het ziekenhuis en de staat ondoorzichtig en bureaucratisch – zo taant zijn vertrouwen in de legale weg.

Podiumbeest Scheepers toont zich een bevlogen verteller met oog voor dosering. In zijn anatomie van de versmallende blik legt hij links naar de kwantumfysica en onze geloofscrisis. Zelf kriebelt Scheepers elk stukje van het noodlot als een grote complottheorie op de muur die hem van muzikant Tim Clement scheidt. Dat de verhalen die tot zijn neergang leiden,

soms grotesk worden, is echter jammer, want dat ondermijnt de tragiek en de psychologie van zijn personage. Kun je zijn figuur wel tragisch noemen, als werkelijk alle gebeurtenissen tot die ene slotsom moeten leiden: de revolver in het kastje?

Het noodlot wordt aan het eind van *Sue me modderfokker* enig mooi verbeeld door de speelboog boven Scheepers' hoofd. Daaraan bengelen de losse stukken uit zijn muur als de ongrijpbare speeltjes in een kinderpark. Misschien is dat wat zijn personage had kunnen gebruiken, lijkt Scheepers in de epiloog te willen zeggen: de verwonderde ogen van een kind.

GILLES MICHIELS